

S P R A W O Z D A N I A I Z A P I S K I

KWARTALNIK HISTORII KULTURY MATERIALNEJ 65 (2), 2017
PL ISSN 0023-5881
www.iaepan.edu.pl

„Studia Geohistorica. Rocznik Historyczno-Geograficzny”, nr 1–4, 2013–2016.

W ostatnich latach na rynku wartościowych publikacji historycznych godnych uwagi pojawiło się nowe czasopismo poświęcone geografii historycznej. Jest to rocznik wydawany i finansowany przez kilka (zmieniających się) instytucji naukowych, ostatnio pod patronatem Komisji Geografii Historycznej Polskiego Towarzystwa Historycznego. Jego redaktorem naczelnym jest Bogumił Szady, profesor Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego i Instytutu Historii PAN, współpracujący z kolegami z kilku innych środowisk naukowych w kraju i zagranicą, zajmujących się różnymi działami historii, geografii, kartografii oraz toponomastyki. Intencją założycieli czasopisma było stworzenie forum dyskusyjnego dla badaczy z Europy Środkowo-Wschodniej. Do chwili obecnej ukazały się cztery numery Studiów.

Czasopismo grupuje teksty w czterech działach tematycznych. Dział pierwszy to „Tradycje geografii historycznej”, gdzie zamieszcza się przedruki starszych opracowań z tej dziedziny, trudno dostępne dla badaczy z mniejszych ośrodków naukowych i badaczy regionalnych. Dział drugi — „Artykuły”, to nowe opracowania, o szerokim spectrum tematycznym. Dotyczą one zakresu badań i metodyki geografii historycznej oraz jej nauk pomocniczych, wykorzystywania źródeł pisanych, toponomastycznych, archeologicznych i kartograficznych w rekonstrukcji szeroko pojętego środowiska geohistorycznego i zachodzących w nim zmian, na przykład sieci osadniczej, parafialnej, przebiegu dróg i granic, młynarstwa, ośrodków handlowych, przemian w środowisku geograficznym pod wpływem zróżnicowanych czynników. Chronologicznie materiały obejmują okres od starożytności po współczesność, a terytorialnie odnoszą się głównie do obszaru dzisiejszej Polski i dawnych ziem Rzeczypospolitej, ale także do państw ościennych — Czech i Niemiec, a nawet Francji. Obszerny dział trzeci to „Recenzje i omówienia”, zaś dział czwarty to „Komunikaty i sprawozdania”, omawiające głównie różne konferencje naukowe. Okazjonalnie pojawia się dział piąty „Pro memoria” poświęcony zmarłym uczonym oraz „Listy do redakcji”.

Szeroki zakres tematyczny zamieszczonych artykułów znalazł już uznanie w środowisku naukowym, a co ważniejsze rosnące zainteresowanie, wyrażające się w nadsyłaniu coraz ciekawszych i zróżnicowanych tematycznie artykułów. Rozszerzy to zakres tematyczny, terytorialny i chronologiczny kolejnych numerów.

Językiem czasopisma jest polski i angielski. W zależności od niego wszystkie publikacje posiadają obszerne streszczenia w obu językach. Zamieszczone artykuły, gdy wymaga tego ich treść, są bogato ilustrowane rycinami, które niestety — i tu widzę jedyny mankament — są stanowczo zbyt małe. Utrudnia to recepcję wypowiedzi, a przecież są one w przypadku geografii historycznej integralną ich częścią. Drukowana wersja rocznika wydawana jest (ze względów finansowych) w niskim nakładzie kolejno 200, 150 i 100 egzemplarzy. Można go jednak czytać w wersji elektronicznej na stronie studiageohistorica.pl.

Elżbieta Kowalczyk-Heyman